

ŠKOLÁČEK

4. číslo 2024/25

UVNITŘ TOHOTO
VYDÁNÍ:

PRÁCE ZE TŘÍD

2

2. STUPEŇ

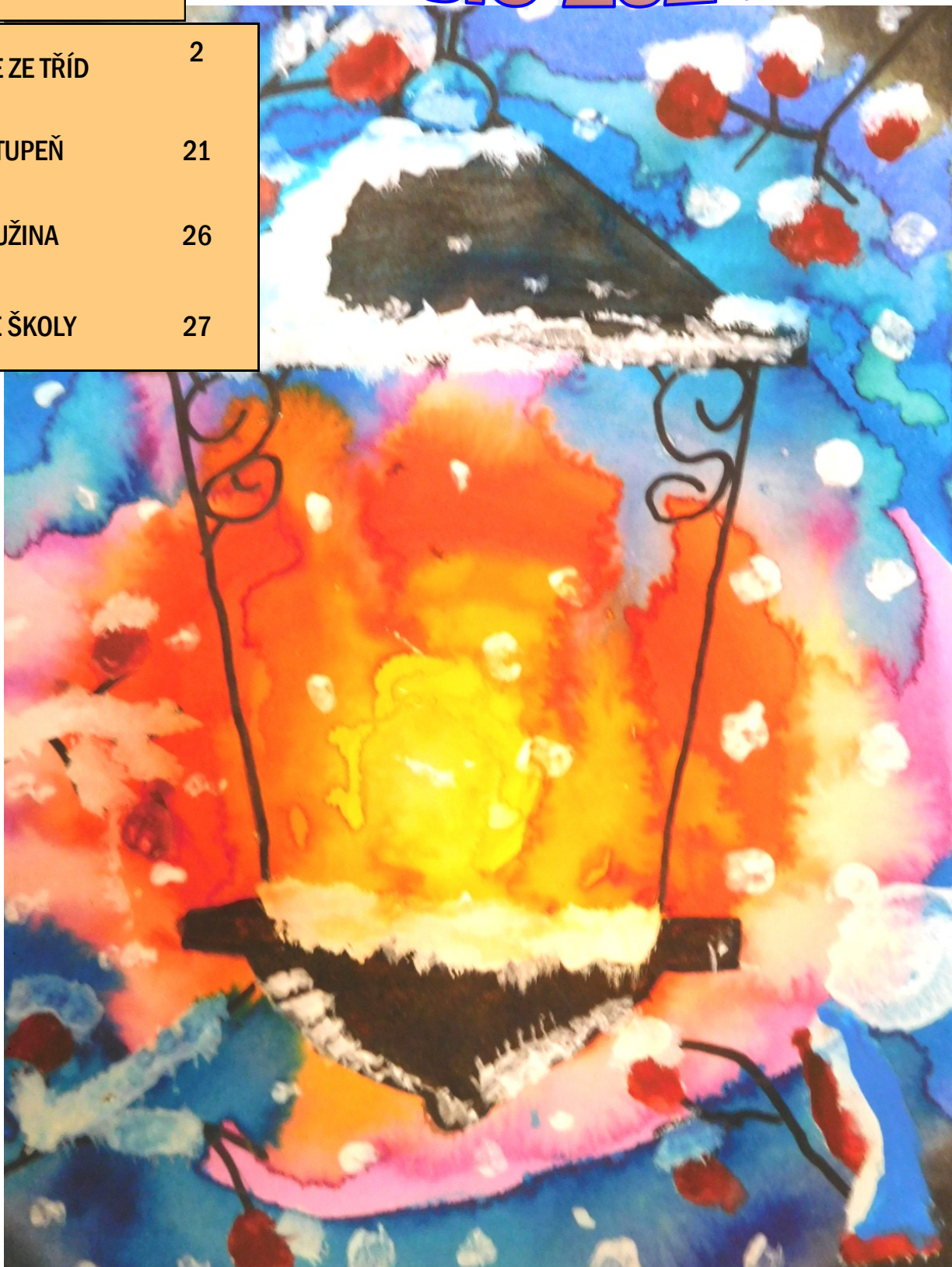
21

DRUŽINA

26

AKCE ŠKOLY

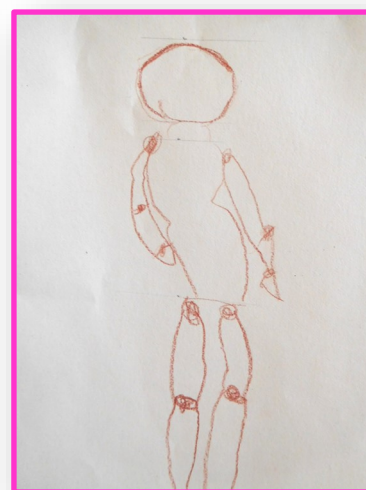
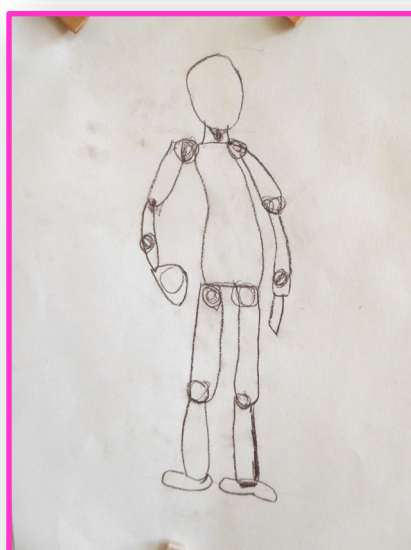
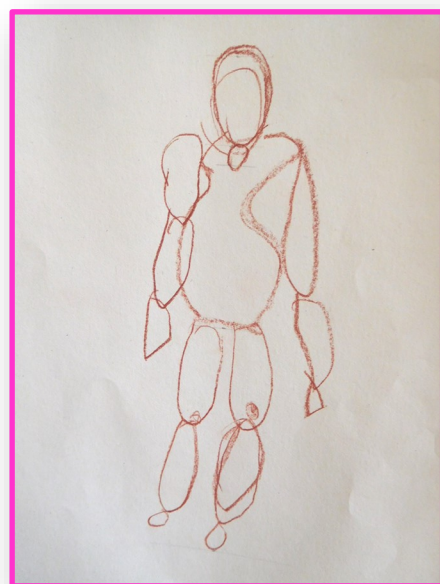
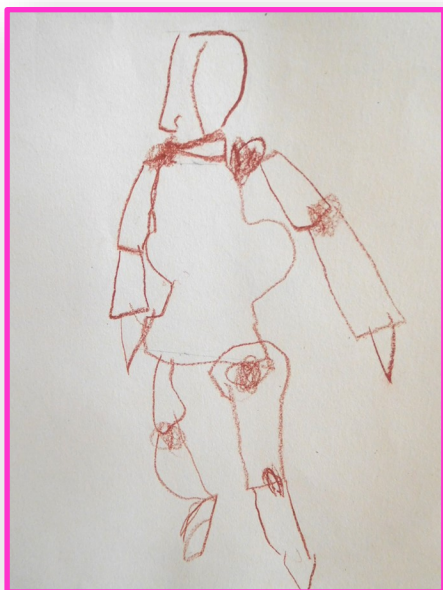
27

5.C

přípravka

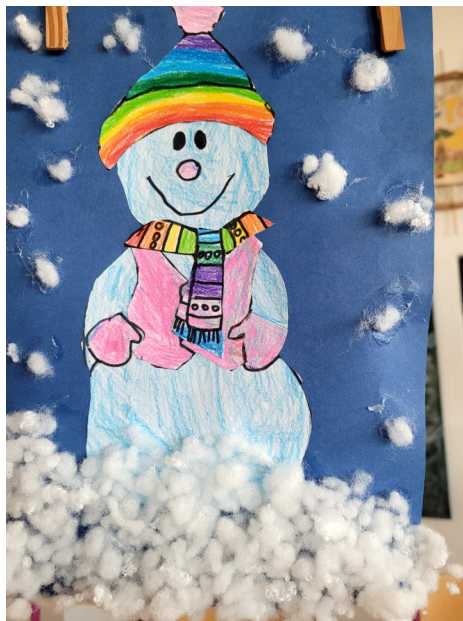
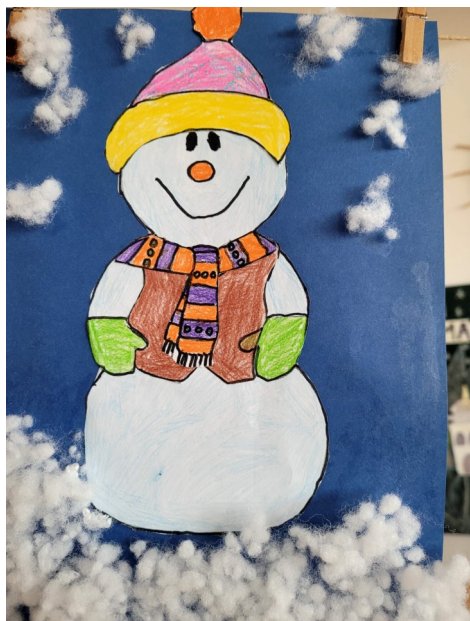

1. ročník

1. B

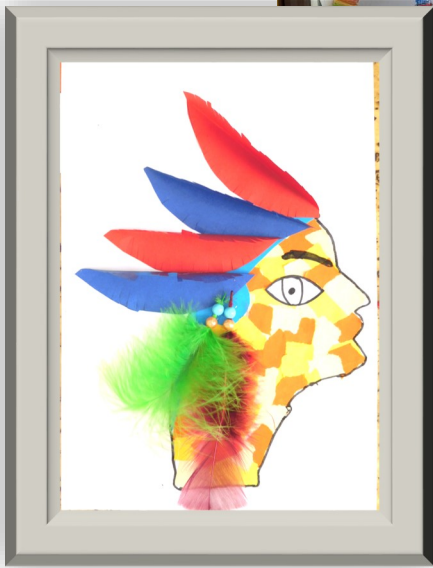

1. C

1. A

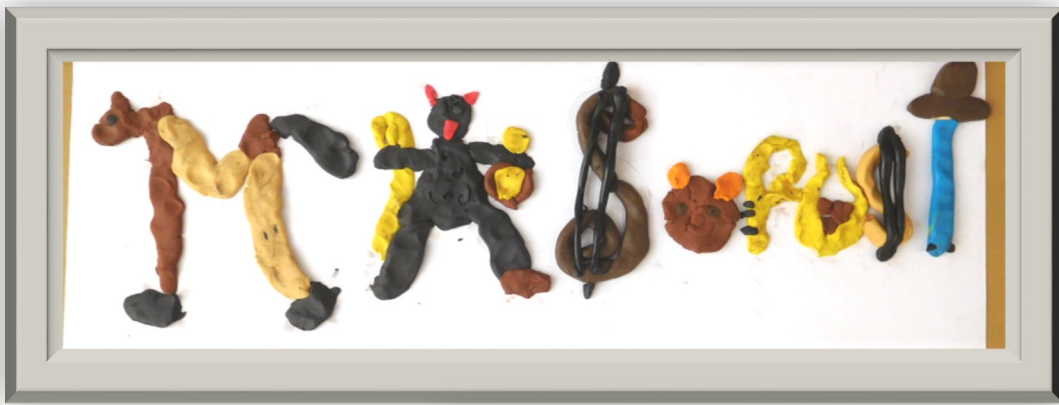

2. ročník

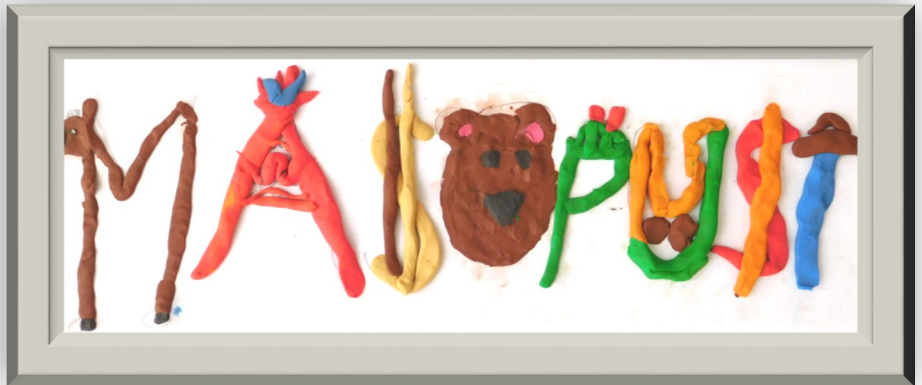
2. D

2.B

2.C

2. A

2. E

2. B

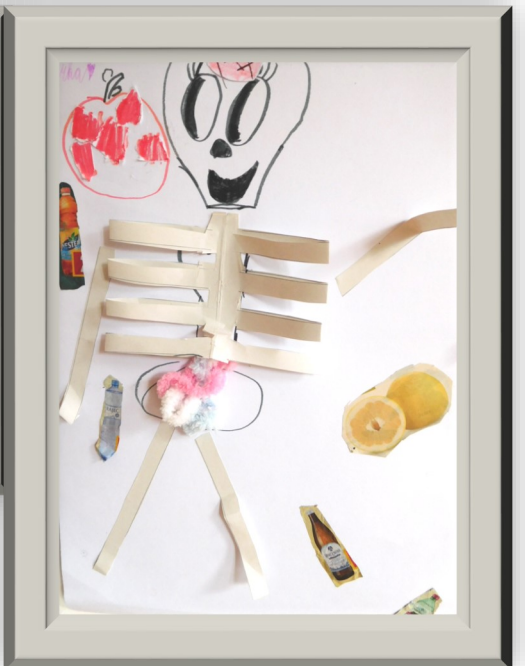

2. C

2. A

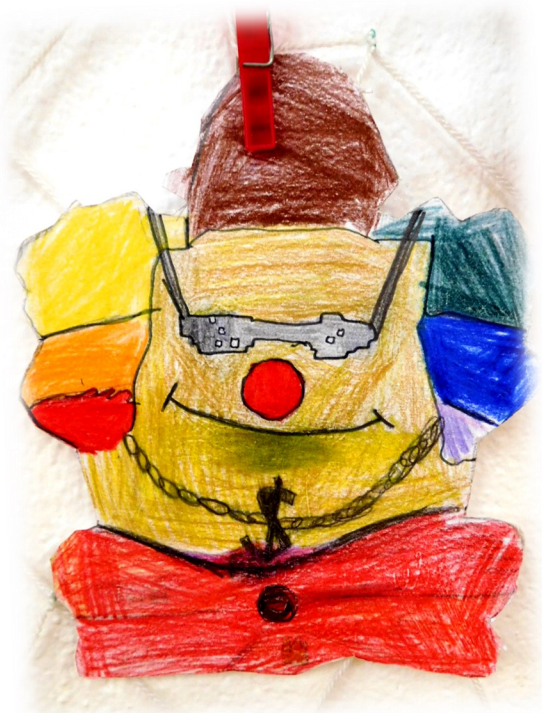

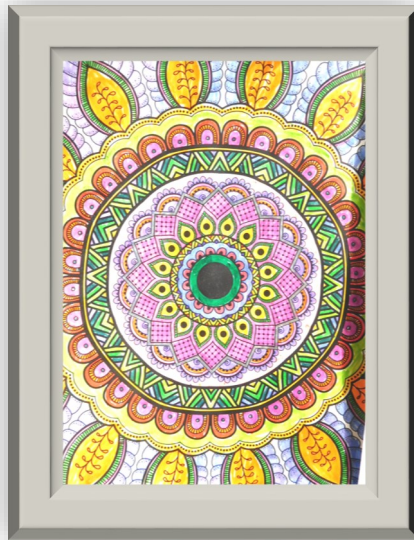
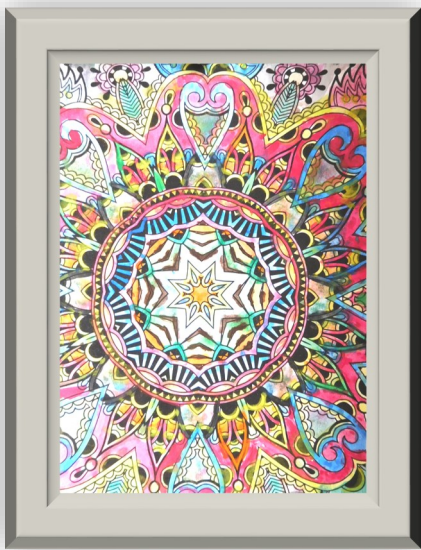
2. D

3. ročník

3.C

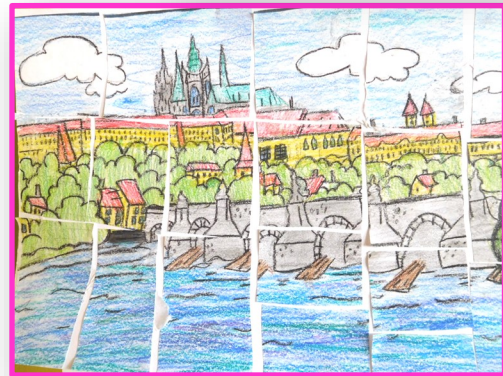
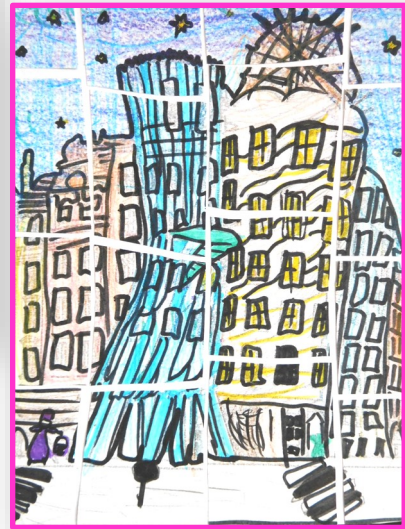

3.B

3.D

4. ročník

4. B

4. B

5. ročník

Helena 5.B – Mobil

Jsem starý mobilní telefon konkrétně model z prvních smartphonů, který ještě měl klávesnici. Pocházím z továrny, kde jsem byl pečlivě sestaven z mnoha malých součástek-čipů, obrazovky, baterie a plastového krytu. Byl jsem vyroben s cílem usnadnit lidem komunikaci a přístup k informacím, což jsem hrdě splnil, když jsem opustil výrobní linku a zamířil do obchodu.

Můj první majitel byl nadšený z nového zařízení. Používal mě každý den – posílal zprávy, telefonoval, kontroloval e-maily a občas si zahrál nějakou hru. Byl jsem používaný s péčí, ale občas se našly chvíle, kdy se mnou zachá-

zeli trochu neopatrně, zejména když mě přehazovali z ruky do ruky nebo upustili na zem. Někdy jsem se musel vypořádat s nešetrným zacházením, jako je neustále zapínání a vypínání bez ohledu na to, jak jsem se cítil.

Po nějaké době když technologie pokročila, začalo se ukazovat, že mé funkce už nejsou tak rychlé a moderní, jak si majitel přál. Začal jsem mít problémy s baterií a občas se mi zasekla obrazovka. Když se problém zhoršil, byl jsem odložen na stůl, kde jsem se stal zapomenutým kusem elektroniky. Jednoho dne mě majitel vzal do servisu. Tam jsem byl opraven – vyměnili mi baterii, vyčistili vnitřek a

aktualizovali software. Po opravě mě opět vrátili zpět do domácnosti, ale nyní jsem byl předán novému majiteli, který mě používal jako záložní telefon nebo na méně důležité úkoly.

Přestože jsem se snažil vykonávat svou práci co nejlépe, nový majitel se brzy rozhodl, že si pořídí novější model. Když mě přestal používat, skončil jsem v krabici s dalšími starými kadety. Když už jsem byl opravdu zapomenutý a nefunkční, dostal jsem se na sběrný dvůr.

Na sběrném dvoře mě rozebrali na jednotlivé součást-

ky. Mnohé z mých komponentů byly recyklované-kovy byly roztaveny a plastové části byly zpracované na nové výrobky. Některé z mých součástí našly nové využití a já se stal součástí nové technologie.

Tímto způsobem jsem dosloužil a stal se součástí cyklu recyklace, který umožňuje starým přístrojům pokračovat v životě v nových formách. Je to zajímavý pocit vědět, že i když jsem skončil svou původní misi, moje části stále přispívají k nové technologii.

5.B

Ve světě tmy – 5.B

Když se za námi zavřely dveře, moje srdce začalo bít rychleji. Najednou jsem neviděl nic – jen černočernou tmu. Chtěl jsem natáhnout ruku, ale nevěděl jsem, co je přede mnou. Bylo mi úzko. Co když se ztratím? Co když do něčeho narazím?

Pak jsem ucítil, jak mě někdo lehce chytil za ruku. Byl to náš nevidomý průvodce. Jeho hlas byl klidný a jistý. „Neboj se, jsem tady,“ řekl a vedl nás dál. Pomalu jsem se začal soustředit na zvuky, na dotečky – ucítil jsem stěnu,

podlahu pod nohama, vůni dřeva v hájovně. Slyšel jsem tramvaj venku a kroky mých spolužáků.

Ve skupině to bylo snazší. Slyšel jsem jejich hlasy, smích i nejisté kroky. Drželi jsme se u sebe, vzájemně si pomáhali. Uvědomil jsem si, jak moc jsem zvyklý spoléhat na svůj zrak. A tady, ve tmě, jsem ho neměl. Přesto jsem najednou cítil svět jinak – rukama, ušima, nosem.

Na konci výstavy jsme

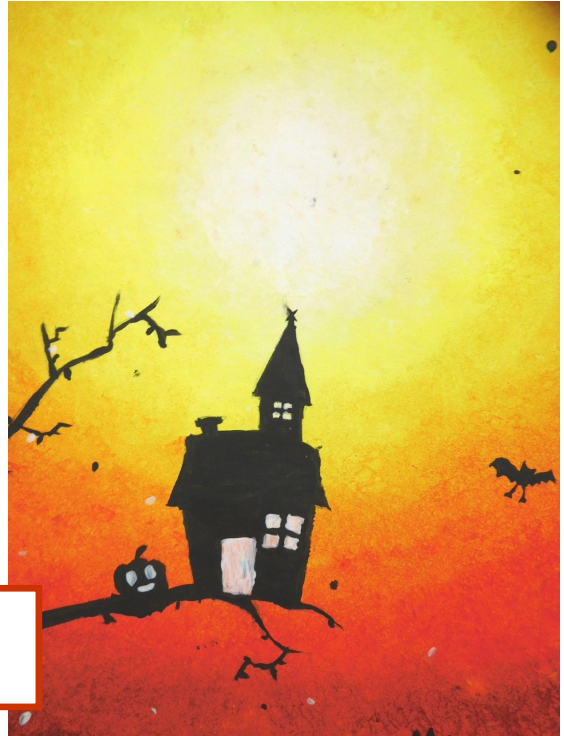
přišli k baru. Měli jsme si koupit něco k pití, jen podle hmatu a sluchu. Po chvíli váhání jsem sáhl po mincích a zaplatil. A tehdy jsem si uvědomil, že už se nebojím. Moje obavy vystřídala radost – dokázal jsem to.

Když jsme vyšli zpět na světlo, přivřel jsem oči. Bylo to zvláštní. Jako by se svět změnil. Najednou jsem si víc vážil toho, že vidím. A obdivoval jsem ty, kteří s tmou žijí každý den.

2. stupeň

7.B

8.A

9.B

9. A si rozdávala vysvědčení

Pro naši třídu byl měsíc leden plný očekávání. Ano, řeč

je o pololetním vysvědčení, které jsme si ve čtvrtek slavnostně rozdávali. Znamky, které žáci obdrželi, mají vliv na výběr střední školy. Někdo si na poslední chvíli prospěch

zlepšil, někdo pohoršil, avšak ve výsledku každý obdržel takový výsledek, který si zasloužil. Všichni také netrpělivě očekáváme den přijímacích zkoušek, které teprve rozhodnou o přijetí či nepřijetí na střední školy, a já všem přeji, aby každý nastoupil na takovou školu, na kterou si přeje nastoupit.

8.A

8.A

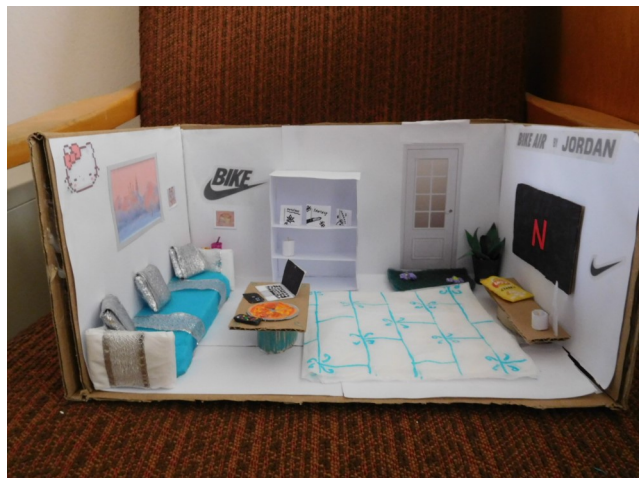
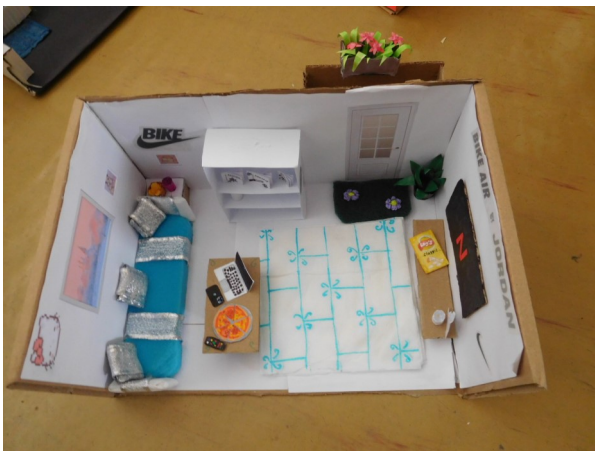
7.B

8.C

7.C

8.B

Noční tribunál

Šimon, 9.A

Noční tribunál je zajímavý až strašidelný obraz pro mnoho lidí. Tento obraz namaloval Adolf Born, což byl úspěšný ilustrátor a karikaturista mnoha pohádek, jako například Mach a Šebestová, kterou dokonce i animoval.

Na obrazu si můžeme všimnout ptačího humanoida na velkém veslovacím člunu zastaveném u třech mužů. Každý z nich má jakoby morbidní hábit na těle. Tito páni nežádoucně čekají na mramorovém balkóně, kde jsou poučováni od bílého pelikána. První muž zleva má místo obličeje lebku s kapitánským čepcem na hlavě. Druhému, jako by byl vůdce všech, sedí na hlavě klobouk tvaru havrana a k tomu má pekelnou kápi, ukazující jeho nadřazenost. A poslednímu pánovi, zahalenému ve stínu, skrývá jeho identitu maska rozpůlená na temnou a světlou část. Opeřelec má místo obličeje moudrý zobák, jehož účelem je tyto muže zpravovat o zemi mrtvých. Tělo má dlouhé a unavené z neustálého veslování. Má také azurové oči, díky

kterým vidí vše.

Tento obraz na mě působí temně až depresivně. Vybaví se mi třeba válka, mor nebo další podobné katastrofy, které se staly, přičemž lidé byli ve velkých počtech posíláni do země mrtvých.

8. B návštěva Senátu Parlamentu České republiky

Lyžák

družina

Dětská radost z her je nenahraditelná, zejména v době, kdy rodiče tráví čas v práci. Vzpomínky na chvíle plné smíchu a dobrodružství zůstávají v dětských srdcích po celý život. Čas, který stráví děti v družině bude opravdu dobrou vzpomínkou.

akce

NÁVŠTĚVA NÁRODNÍHO ZEMĚDĚLSKÉHO MUZEA NA LETNÉ – 3.D, 4.B

Zima je výborné období pro návštěvy muzea. Protože jsme v prvouce i v přírodovědě probírali fotosyntézu a v zemědělském muzeu na toto téma probíhá výstava, volba byla jasná. Naše první kroky nás vedly do zeleného obřího sálu, který byl zaměřen na fotosyntézu. Podobně zají-

lavá byla i expozice zaměřená na zemědělství a vodu v krajině. Obohaceni o plno nových informací jsme zamířili do sálu, který byl zaměřen na gastronomii a interaktivně vybaven vším, co se týká stravování. Závěr naší návštěvy zeměděl-

ského muzea byl ve znamení zábavy. V podzemních prostorech byla hezká výstava traktorů, ale byla zde i příležitost projet a zazávodit si na šlapadlech a odrážedlech. Vysmátí a vysportovaní jsme se mohli odebrat na cestu zpět do školy.

Naše škola je přihlá-
šena do školního pro-
jektu Ovoce, zelenina
a mléko do škol. Ten-
to týden nám dorazi-
la „sýrová bedýnka“
k ochutnávce sýrů.
Děti ochutnaly (zcela
dobrovolně, ale větši-
na velice ochotně
a nadšeně) polotvrdé,
tavené a termizované
sýry (Emmentál,
Goudu, Maasdemer,
Laktík, Duko, Krajan-
ku žervé a další). Ví-
tězem se stal termizo-
vaný smetanový sýr
Duko těsně následo-
vaný holandským
plátkovým sýrem
Gouda.

